

Rucavnieku dziesmas.

(Dziesmas teikuse Ieva Pumpur, 89. g. veca, no Dunikas pagasta Skrandu mājas. Uzrakstījuse E. Bergman, Bārtā.)

Nāc Dievini, pats apraugi,
Kāda mana dzievošana.
Silā mana bišu dārzas,
Purvā govu laidaritis.

1. Lūko mani treji lūki,
Precē treji precinieki.
Ja Dievinis palīdzes,
Es visiemi atsacišu.
2. Vienam teicu grūtas dzirnas,
Otram, sīva māmulite,
Tam trešam atsaciju,
Grūta tava dzievošana:
Tālu druva, tālu pļava,
Tālu aka lejiņā.

Meitas puišu neklausati,
Puiši diži viltinieki.
Iet rudenis pēc rudenā,
Ne viņš jēmis, ne pajēmis.

Pērn rudeni miežu vaina,
Kāda vaina šo rudeni?
Tāda vaina šo rudeni,
Ka apieņi neziedēja;
Ka apieņi neziedēja
Sudrabina spurganamis.

Raudi, raudi tautu dēlis;
Tu raudaji, es raudaju.
Tu raudaji, mani jēmis,
Es pie tevis aizgājuse.
Tu raudaji, mazs pūrinis,
Es, maizites maz raduse.

1. Tautiets mani mīļi lūdza,
Nāc meičina kāmanā.
Nesēdešu, nesēdešu,
Lai ļautini nesmejas.
2. Netišami es iesēdu
Tautu dēlu kamanās;
Tautiets mani vizināja
Līdz laiminas nama duru.
3. Mīļa laima man pacēla
Sievas krēslu apsasēst:
Sēd meičina būsi sieva,
Būs tev sievas padomiņš.